

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Kubínová.

Žalovaný se žalobou nesouhlasil. Zpochybňoval pravost listiny obsahující vyúčtování. Proti žalovanému nároku uplatnil kompenzační námitku s poukazem na dluh, který žalobce u žalovaného má.

Dokazování soud provedl důkazy listinnými.

Žalobce v dokazování předložil záznam elektronické komunikace ze dne 4. 1. 2016, kterou vedl s původní právní zástupkyní žalovaného Mgr. Věrou Valnou, která mu v příloze emailu zaslala vyúčtování za rok 2014.

Z kopie předloženého vyúčtování, za období od ledna 2014 do prosince 2014, vyplývá, že bylo zpracováno dne 7.4.2015 pověřeným vlastníkem SBD Krušnohor, řádně podepsáno předsedou představenstva [REDAKCE] a členem představenstva [REDAKCE]. Z vyúčtování vyplynul přeplatek ve výši 7 550 Kč, splatný do dne 31.7.2015.

Soud k tomu ověřil z výpisu z rejstříku Společností vlastníků jednotek, že v období od 29.4.2010 do 28.4.2015 byl zapsán jako statutární orgán žalovaného pověřený vlastníkem SBD Krušnohor, IČ 00043257 s předsedou představenstva [REDAKCE] a členem představenstva [REDAKCE]. V období od 28.4.2016 nadále, je zapsán jako statutární orgán, předseda společenství také SBD Krušnohor, IČ 00043257.

Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že žalobci bylo doručeno vyúčtování zálohových plateb za období roku 2014, zpracované tehdy zapsaným pověřeným vlastníkem dne 7.4.2015 a vykazující přeplatek ve prospěch žalobce ve výši 7 550 Kč, splatný do dne 31.7.2015. Přeplatek nebyl do dne rozhodnutí soudu žalobci vyplacen.

I když se v daném případě jedná v případě rozhodujícího důkazu o fotokopii listiny řádného vyúčtování zálohových plateb za období od ledna 2014 do prosince 2014, neměl soud pochybnosti o jeho správnosti, když předmětné vyúčtování odpovídá jiným vyúčtováním, která soud ze své činnosti zná, resp. měl možnost poznat. Důsledně tomu soud nevyhověl původnímu požadavku žalovaného, později při jednání, při návrhu důkazů, již nepřednesenému, který při argumentaci, že v současné době neexistuje originál listiny s předmětným vyúčtováním, navrhoval faktické přeúčtování, které by správnost uplatněného nároku případně prokázalo (ověřilo). Důkazní návrh žalobce případně doložit konkrétní platby, které byly žalobcem na související bytovou jednotku za kalendářní rok 2014 provedeny, soud z důvodu nadbytečnosti zamítl.

Pokud se týká kompenzační námitky uplatněné žalovaným, postupoval soud podle ustanovení § 118a odst. 3 zák. č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád (dále o.s.ř.) a vyzval žalovaného, aby předložil konkrétní důkaz o datu, výši a důvodu kompenzační námitky, což žalovaný neučinil. Soud se proto dále kompenzační námitkou žalovaného nezabýval.

Podle ustanovení § 7 zákona č. 67/2013 Sb. (Vyúčtování a splatnost přeplateků a nedoplateků)

(1) Není-li jiným právním předpisem stanoveno jinak, skutečnou výši nákladů a záloh za jednotlivé služby vyúčtuje poskytovatel služeb příjemci služeb vždy za zúčtovací období a vyúčtování doručí příjemci služeb nejpozději do 4 měsíců od skončení zúčtovacího období.

(2) Poskytovatel služeb ve vyúčtování musí uvést skutečnou výši nákladů na služby v členění podle poskytovaných služeb se všemi potřebnými náležitostmi, včetně uvedení celkové výše přijatých měsíčních záloh za služby tak, aby výše případných rozdílů ve vyúčtování byla zřejmá a kontrolovatelná z hlediska způsobů a pravidel sjednaných pro rozúčtování.

(3) Finanční vyrovnání provedou poskytovatel a příjemce služeb v dohodnuté lhůtě, nejpozději však ve lhůtě 4 měsíců ode dne doručení vyúčtování příjemci služeb.

V rámci právní úvahy vedené podle ustanovení § 7 zákona č. 67/2013 Sb. a podle ustanovení § 1968 a násl. zák. č. 89/2012 Sb. občanský zákoník (dále jen o.z.) soud žalobě jako důvodné vyhověl a rozhodl jak ve výroku sub. I/ uvedeno (výrok sub. I/).

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení §§ 142 odst. 1 a 142a zák. č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád (dále o.s.ř.). Zcela úspěšnému žalobci soud přiznal účelně vynaložené náklady řízení, které se v tomto případě sestávají ze zaplaceného soudního poplatku 400 Kč a z odměny právního zastoupení určené podle vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) (dále AT) počítaných z tarifní hodnoty 7 550 Kč, za 3 úkony po 1 500 Kč (1 x za převzetí právního zastoupení, 1 x úkon za podání žaloby, 1 x za účast u jednání dne 25.4.2019) dle ustanovení § 11 odst. 1, písm. a, d) AT, 1 a ½ úkonu za předžalobní výzvu, dle ustanovení § 11 odst. 2, písm. h) AT ve výši 750 Kč, ze 4 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč. Dále za náhradu za ztrátu času podle ust. § 14 AT ve výši 600 Kč (6 půlhodin po 100 Kč) a náhradu cestovného právní zástupkyně žalovaného, která činí částku 1 209,76 Kč (podle vyhlášky č. 333/2018 Sb. za 2 x 100 km jízdy osobním motorovým vozidlem NISSAN X – TRAIL, při kombinované spotřebě benzínu 5,80 l na 100 km, za cestu ze sídla AK právní zástupkyně konané k jednání u Okresního soudu v Mostě a zpět). Součtem činí náklady právního zastoupení 8 659,76 Kč s tím, že výzva k plnění byla žalovanému zaslána (výrok sub. II/).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Nebude-li plněno co ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se jeho plnění domáhat výkonem rozhodnutí.

Most 25. dubna 2019

JUDr. Karel Štíčka v.r.
soudce